

Et kald til omvendelse: Et åbent brev fra de palæstinensiske kristne til vestlige kirkeledere og teologer

“Lær at handle godt! Stræb efter ret, hjælp den undertrykte.” (Es 1,17).

Vi, de undertegnede palæstinensiske, kristne institutioner og græsrodsbevægelser, sørger over og begræder den fornyede cyklus af vold i vores land. Mens vi var i færd med at skrive dette åbne brev, mistede nogle af os kære venner og familiemedlemmer i det grusomme, israelske bombardement af uskyldige civile den 19. oktober 2023, herunder kristne, der søgte tilflugt i den historiske græsk-ortodokse kirke Saint Porphyrius i Gaza. Ord formår ikke at udtrykke vores chok og rædsel med hensyn til den igangværende krig i vort land. Vi sørger dybt over døden og lidelsen, uanset hvem der rammes, fordi det er vores faste overbevisning, at alle mennesker er skabt i Guds billede. Vi er også dybt bekymrede, når Guds navn påkaldes for at fremme vold og religiøse, nationale ideologier.

Endvidere ser vi med rædsel på, hvordan mange vestlige kristne ubetinget støtter Israels krig mod det palæstinensiske folk. Mens vi anerkender de mange stemmer, der har talt og fortsat taler for sandhed og retfærdighed i vores land, skriver vi for at udfordre vestlige teologer og kirkeledere, der har givet udtryk for ukritisk støtte til Israel, og kalde dem til at gøre bod og vende om. Desværre har nogle kristne lederes handlinger og dobbeltstandarder alvorligt skadet deres kristne vidnesbyrd og i høj grad forvrænget deres moralske dømmekraft, når det gælder situationen i vores land.

Vi slutter os til medkristne i fordømmelsen af alle angreb på civile, især forsvarsløse familier og børn. Dog er vi foruroliget over mange kirkelederes og teologers tavshed, når det drejer sig om palæstinensiske civile, der bliver dræbt. Vi er også forfærdede over nogle vestlige kristnes afvisning af at fordømme den langvarige, israelske besættelse af Palæstina og i visse tilfælde deres retfærdiggørelse af og støtte til besættelsen. Derudover er vi forargede over, hvordan nogle kristne har legitimeret Israels aktuelle, vilkårlige angreb på Gaza, som indtil videre har kostet mere end 3.700 palæstinensere livet, hvoraf flertallet er kvinder og børn. Disse angreb har ført til ødelæggelse af hele kvarterer og tvangsfordrevet mere end en million palæstinensere. Det israelske militær har anvendt taktikker, der retter sig mod civile, såsom brugen af hvid fosfor,

afbrydelse af vand, brændstof og elektricitet samt bombardement af skoler, hospitaler og helligsteder – inklusive den grusomme massakre på Al-Ahli Anglican-Baptist Hospital og bombardementet af den græsk-ortodokse kirke Saint Porphyrius, hvor hele palæstinensiske, kristne familier blev udslettet.

Derudover afviser vi kategorisk de snæversynede og forkvalede kristne reaktioner, som ignorerer den bredere kontekst og de grundlæggende årsager til denne krig: Israels systematiske undertrykkelse af palæstinenserne i de 75 år, der er gået siden Nakba, den aktuelle etniske udrensning af Palæstina og den undertrykkende og racistiske militære besættelse, der må betegnes som forbrydelsen apartheid. Det er præcist denne grusomme kontekst af undertrykkelse, som mange vestlige, kristne teologer og ledere vedholdende har ignoreret og - endnu værre - lejlighedsvis legitimeret ved hjælp af en bred vifte af zionistiske teologier og fortolkninger. Yderligere har Israels grusomme blokade af Gaza i de sidste 17 år forvandlet det 365 kvadratkilometer store område til et friluftsfængsel for mere end to millioner palæstinensere - 70% af dem tilhører familier, som blev fordrevet under Nakba – og som stadig nægtes deres grundlæggende menneskerettigheder. De brutale og håbløse livsvilkår i Gaza under Israels jerngreb har desværre opmuntret ekstreme stemmer i visse palæstinensiske grupper til at ty til væbnet modstand og vold som svar på undertrykkelse og fortvivlelse. Desværre mødes den palæstinensiske, ikkevoldelige modstand, som vi fortsat støtter helhjertet, med afvisning. Nogle kristne ledere i Vesten forbyder endda diskussionen om israelsk apartheid, som ellers dokumenteres af Human Rights Watch, Amnesty International og B'Tselem, og som både palæstinensere og sydafrikanere længe har talt om.

Igen og igen mindes vi om, at vestlige holdninger til Palæstina-Israel er præget af en åbenlys dobbeltstandard. Israelske jøder menneskeliggøres, mens palæstinensere bliver dehumaniserede og deres lidelser hvidvasket. Det ses tydeligt i de generelle reaktioner på det aktuelle israelske angreb på Gazastriben, hvor tusindvis af palæstinensere allerede er blevet dræbt; i ligegyldigheden over for mordet på den palæstinensisk-amerikanske kristne journalist Shireen Abu Akleh i 2022 og i tavsheden om de mere end 300 palæstinensere, inklusive 38 børn, som i år er blevet dræbt på Vestbredden – allerede inden den seneste eskalering.

Det forekommer os, at denne dobbeltstandard afspejler en fastforankret kolonialistisk diskurs, der har brugt Bibelen til at retfærdiggøre den etniske udrensning af oprindelige folk i Amerika, Oceanien og andre steder, slavegørelsen af afrikanere og den transatlantiske slavehandel samt årtier med apartheid i Sydafrika. Kolonialistiske teologier er ikke fortid; i vid udstrækning gør de sig fortsat gældende i zionistiske teologier og tolkninger, som bruges til at legitimere den etniske udrensning af Palæstina og bagvaskelsen og dehumaniseringen af palæstinenserne - herunder de kristne - der må leve under et systematisk, bosætterkolonialistisk apartheidstyre. Desuden er vi klar over, at Vestens kristne arv rummer en teori om retfærdig krig, som er blevet brugt til at retfærdiggøre atombomber mod uskyldige civile i Japan under Anden Verdenskrig, ødelæggelsen af Irak og udryddelsen af landets kristne befolkning under den seneste amerikanske Irak-krig samt den fulde og ukritiske støtte til Israel mod palæstinenserne begrundet i forestillingen om moralsk overhøjhed og retten til "selvforsvar". Desværre er der mange vestlige kristne - på tværs af trosretninger og teologiske holdninger - som omfavner zionistiske teologier og fortolkninger, der retfærdiggør krig. Herved gør de sig medskyldige i Israels vold og undertrykkelse. Nogle har også et medansvar for opblomstringen af hadtale mod palæstinenserne, som vi ser i talrige vestlige lande og på mange medieplatforme i dag.

Mens mange kristne i Vesten ikke har noget problem med den teologiske legitimering af krig, så tolererer flertallet af palæstinensiske kristne ikke vold - ikke engang fra de magtesløse og besatte. I stedet følger palæstinensiske kristne ivrigt Jesu vej og gør kreativ, ikkevoldelig modstand (Kairos Palestine, §4.2.3), som bruger "kærlighedens logik og trækker på alle kræfter, der vil arbejde for fred" (§4.2.5). Det er afgørende, at vi afviser alle teologier og tolkninger, der legitimerer de magtfuldes krige. Vi opfordrer kraftigt vestlige kristne til at følge os i dette. Vi minder også os selv og vore medkristne om, at Gud er de nedtrådtes og de undertrykte Gud, og at Jesus revsede de magtfulde og oprejste de marginaliserede. Dette er kernen i Guds forståelse af retfærdighed. Derfor er vi dybt foruroligede over, at nogle vestlige kristne ledere og teologer undlader at anerkende den bibelske tradition for retfærdighed og barmhjertighed, som først blev forkyndt af Moses (5 Mos 10,18; 16,18-20; 32,4) og profeterne (Es 1,17; 61,8; Mik 2,1-3, 6,8; Amos 5,10-24) og som siden blev eksemplificeret og legemliggjort af Kristus (Matt 25,34-46; Luk 1,51-53; 4,16-21).

Endelig - og vi siger det med et brudt hjerte - holder vi vestlige kirkeledere og teologer, der støtter Israels krige, ansvarlige for deres teologiske og politiske medskyld i de israelske forbrydelser mod palæstinenserne, som har fundet sted de sidste 75 år. Vi opfordrer dem til at genoverveje deres holdninger og ændre kurs, idet vi minder om, at Gud "vil dømme verden med retfærdighed" (Apg 17,31). Vi minder også os selv og vort palæstinensiske folk om, at vores sumud ("standhaftighed") er forankret i vores retfærdige sag og vores historiske rødder i dette land. Som palæstinensiske kristne finder vi også mod og trøst i Gud, der bor hos den, som er knust, hvis ånd er nedbøjet (Es 57,15). Vi finder mod i den solidaritet, som vi modtager fra den korsfæstede Kristus, og vi finder håb i den tomme grav. Vi føler os også opmuntret og styrket af den dyrebare solidaritet og støtte, som vi møder hos de mange kirker og græsrodsbevægelser over hele verden, der tør udfordre de dominerende ideologier, som hylder magt og overhøjhed. Vi nægter at give op, selv når vores søskende svigter os. Vi er faste i håbet, vedholdende i vores vidnesbyrd, og ansigt til ansigt med tyranni og mørke anser vi os for forpligtede på troens, håbets og kærlighedens evangelium. "I fraværet af håb lyder vort skrig om håb. Vi tror på Gud, god og retfærdig. Vi tror, at Guds godhed til sidst vil sejre over den hadets og dødens ondskab, der fortsat findes i vort land. Vi vil se "et nyt land" og "et nyt menneske", der vil være i stand til at rejse sig i broder- og søsterkærlighedens ånd. " (Kairos Palestine, §10).

Dit rige komme!

Underskrevet af disse organisationer og institutioner

Kairos Palestine

Christ at the Checkpoint

Bethlehem Bible College

Sabeel Ecumenical Center for Liberation Theology

Dar al-Kalima University

Al-Liqa Center for Religious, Heritage and Cultural Studies in the Holy Land

The East Jerusalem YMCA

The YWCA of Palestine

Arab Orthodox Society, Jerusalem

Arab Orthodox Club, Jerusalem

The Department of Service to Palestinian Refugees of the Middle East Council of Churches

Arab Education Institute Pax Christi, Bethlehem

Du kan tilslutte dig dette åbne brev ved at gå til: <https://chnng.it/xm6Wsy7wmz>.